

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 55. Photius Papam deponit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

que ipsius Methodium, abunde suppedi- Sæculum IX
A. C. 866.
tans, quæ ad iter erant necessaria. Ad-
ventantes Moravi magna lætitia exci-
piunt, quod Evangelium afferrent in Scla-
vorum linguam versum, atque Reliquias
S. Clementis Papæ a Constantino, cum
Chersonæ commoraretur, inventas. Er-
go ab iis, qui obviam procedere jussi fue-
rant, ambo fratres honorifice deducti
strenue laborem capessunt, infantes litte-
ris a se inventis imbuunt, majores natu
officia Ecclesiastica edocent, populum-
que compluribus erroribus deceptum
erudiunt. Annis quatuor & mensibus
sex in Moravia versati, omnes libros ad
Ministerium Ecclesiæ necessarios ibi re-
liquerunt. Itaque Nicolaus Papa grato
nuncio delectatus data epistola Constans-
tinum & Methodium accersivit. Illi
Gratias Deo agentes, quod sibi talis ho-
nor a Papa obtingeret, illico iter Ro-
mam suscipiunt, adscitis quibusdam Di-
scipulis, quos, si eos Pontifex ordinare
vellet, Episcopatus gradu dignos arbi-
trabantur.

§. LV.

Photius Papam deponit.

At Photius cum intellexisset, Legatos *Metroph.*
Pontificis Romani in Bulgariam mis- *ep. 1388.*
sos Chrisma a se datum rejecisse, atque

O 3

novo

Sæculum IX. novo Chrismate ad confirmandos (*) tam
 A. C. 866. Bulgariæ Principes, quam subditos usum
 fuisse, velut cæstro percitus, & vindictæ
 cupiditate flagrans ipsum Papam depo-
 nere insigni dementia statuit. Ergo con-
 finxit Synodum Oecumenicam, cui Im-
 peratores Michaellem & Basilium cum
 tribus Ecclesiarum Patriarchalium ex
 Oriente Legatis præfecit. Totus quo-
 que Senatus atque omnes Episcopi Sedi
 Constantinopolitanæ subditi induceban-
 tur. Nec non accusatores instituit, vi-
 delicet Nicolai Papæ scelera exponen-
 tes, desolentes, & iudicium Synodi im-
 plorantes. Testes quoque aderant, qui
 accusatorum calumnias confirmabant.
 Tum Photius simulata in Papam pietate
 respondebat; Nicolaum absentem con-
 demnari non debere. Episcopi assiden-
 tes Photii argumenta pro Nicolao Papa
 refutabant, & ille quasi victus ratione
 accusantes audiebat & causam cognosce-
 re incipiebat. Tandem sexcentis obru-
 tum criminibus Nicolaum damnat, sen-
 tentiam

(*) Ipsius Metrophanis verba videntur cla-
 rius affirmare non solum Chrisma rejectum, sed
 etiam Confirmationem in eo collatam, fuisse re-
 petitam; ita enim sonant apud Pagium ad hunc
 annum: *Cum intellexisset Legatos . . . . Con-
 firmationem ejus reprobasse, omnesque . . . ite-
 rum inunxisse &c.*

tentiam Depositionis pronunciat, excom-Sæculum IX.
municat, ipsumque & omnes cum ipso A. C. 866.
communicantes anathematizat. Post-
quam hæc acta pro libitu conscripserat,
Episcopos viginti & unum iussit subscri-
bere, additis tot aliis falsis Subscriptio-
nibus, ut mille circiter nomina legeren-
tur. (*) Præterea nomina duorum
Imperatorum, trium Legatorum Orien-
tis, Senatorum omnium, Hegumenorum,
& Clericorum visebantur.

In eo Concilio Photius Ludovicum
Imperatorem & uxorem ipsius Ingelber-
gam Imperatricem in Italia regnantes
agnosci voluit; idque juri Græcorum,
quod habere putabant, manifeste adver-
sabat. Nam Græci Imperatori Fran-

O 4 corum

(*) Hæc Fleurius ex Metrophane, & Pagius ad
annum 867. de hac Pseudo-Synodo ex Auctore
Lib. de Synod. Synod. CL. ista habet: *Photius
Nicolai contra semet excandescens animam
agnoscens, Michaeli in omnia mutabili sibi ad-
scito, clamque composita Synodo, Locum tenen-
tes aliorum Patriarcharum comminiscens, voces
& Subscriptiones omnium Episcoporum, Pres-
byterorum, Diaconorum, & Abbatum sibi subje-
ctorum conscripsit, & Patriciorum, penitus ne-
scientium quando & quomodo & propter quid
coacta esset (nempe Synodus). Quis vero non
risu vel potius commiseratione excipiat Guiliel-
mum*

Sæculum IX. A. C. 866. Photius corum solummodo latina voce Regis nomen tribuebant, cum Imperatorem suum *Basileus* appellarent. Sed Photius praesidium Imperatoris ejusque uxoris, quæ apud maritum plurima poterat, sibi necessarium ratus, Conciliabulo suo inferi laudes jussit, quibus Ludovicus *Basileus* Ingelberga autem Augusta & altera Pulcheria proclamabatur. Iisdem etiam hæc Acta misit cum litteris sordida assentatione foetentibus, Ingelbergam rogans, ut maritum Imperatorem ad ejiciendum Roma Nicolaum, in Concilio Oecumenico damnatum, permoveret. Epistolis addiderat dona, quæ Zacharias Surdus, a Photio Metropolita Calcedonenfis ordinatus, & Theodorus ab ipso ex Caria Laodiceam translatus, deferebant.

§. LVI.

num Cave dicentem, in Conspect. Sæc. Phot. *Orta immedicabilis Orientalem inter & Occidentalem Ecclesiam Dissensio . . . . . ex solita Pontificum Romanorum dominandi libidine, qui Ecclesiam Orientalem Romanæ Sedis prærogativa velificari voluerunt, quod præfracte & constanter negarunt Photius, Photique Successores.* Vidimus supra Num. XV. Photium Romanæ Ecclesiæ Primatum non negasse. Sed quisquis demum a Romana Sede dissentiat, bonus malusve, Caveo amicus est. Nempe, in desperata Schismatis causa unde unde auxilium veniat, lucro esse putatur.